

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 7. Varvicensis Comitum molimina ad excludendam Mariam a Regni
successione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

tur (*) Carolus enim Cæsar Anglis significari fecerat quod a fœdere discessurus esset, si Principissam sibi proxime sanguine junctam usque adeo vilipendere præsumerent: quapropter hi reformatores, non nisi verbotenus, pollicebantur, quod Regiam hanc Filiam in sua Religione molestare haud velint: hanc tamen promissionem datis etiam literis firmare pertinaciter recusabant, hinc Cæsar eisdem perscripsit, postulans, ut plena Religionem suam profitendi libertas Mariæ concederetur.

§. VII.

Varvicensis Comitissæ molimina ad excludendam Mariam a Regni successione.

Inte-

(*) Benevole Lector! observes velim, quam subdole Protestantes, omnesque alii Sectatores liberum Religionis exercitium, & conscientiae libertatem tunc jactitent, quando de eorum sectæ incremento agitur: ubi vero Orthodoxam, ac Catholicam fidem, imo quamcunque aliam Sectam profitendi libertas urgetur, tunc nec ipsius etiam Cæsaris preces prævalere & possunt tum piaculum non est, Christianam conscientiam, ac fidei libertatem violare, tum inhumana, & diabolica tyrannis audit sacrum Inquisitionis tribunal: id tamen risu dignum est, quod hi Zelosissimi præcones Religionis suæ Spiritum immutent, quotiescunque id ob bonum temporale conducere censent.

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

Interim Maria constanter, palamque profitebatur, quod in Religione antiquissima, atque ab omnibus retro sæculis recepta omnino persistere, nullatenus vero sectam novam vix extra Angliæ fines cognitam amplecti vellet, & firmum, ratumque haberet, præter illam Religionem, quam a Rege Patre suo olim esset edocta, nulli alteri nomen dare. Nec verbis deerat fidei constantia; quippe singulis diebus Missæ Sacrificium in suo Palatio celebrari voluit, quamvis propterea dire vexaretur non solum a Senatoribus, sed ab ipso etiam Eduardo Rege, qui hanc animi firmitatem eidem datis literis exprobrabat, illamque ad acceptandam novam Liturgiam vi compellendi consilium iniisse videbatur: Itaque Maria, ut sese tantis vexationibus subduceret, e Regno excedere statuit, hancque rem navim illam conscendere decrevit, quam ad maritimam Provinciæ Essexiæ oram ducere jubebatur Scipperus a Belgii Gubernatrice eo ablegatus, perinde ac si annonam advecturus eo excurreret. Verum detectis hisce consiliis tota res successu caruit, ipsaque Mariæ Principis constantia tam Regem, quam ejus Ministros tantopere exacerbabat, ut omnibus suis sollicitationibus in-

incaffum adhibitis illam vi ad obsequium cogere decernerent. Verum Caroli V. Orator hanc adhuc tempeftatem feliciter diffipabat, ex Anglia excedere minitans, fi Mariæ violentia adhiberetur: infuper gravibus adeo verbis ostendit, quod per enormem injuftitiam, ac fumum nefas fuam Religionem abiicere adigeretur, hinc omnino petiit, ut fui eidem relinquerentur Sacerdotes, eique integrum foret, quod Miffæ Sacrificium, quamvis secreto, in suo tamen Palatio ulterius celebrari faciat. Attamen ab illo temporis articulo Rex ferme omnem erga illam affectum, ac venerationem exuere cœperat.

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

Referunt Scriptores, quod tum Varvicenfis Comes hac Regis indignatione opportune ufus animo constituerit, Mariam Principiffam a Regni fucceffione excludere, nam hic, cum ab Eduardo supremus Anglicæ classis Præfectus, ac Regiæ Domus Magifter creatus plurimum apud Aulæ Proceres auctoritate valeret, confilia cudere cœperat, quorum ope Anglici Regni jura in propriam fuam Familiam devolvere nitebatur: rem igitur ita inftuebat, ut Elifabetha altera Henrici VIII. Filia in quadam Regione extera matrimonio jungeretur, Maria vero a Regni Succeff-

Burnet. *hif.*
des revol.
t. 2. l. 1. p.
267.

Sæcul. XVI.
A. C. 1551
cessione arceretur: quo facto sperabat, fore, ut ex ejus Filiis unus Joannam de Gray natu majorem Dorseti Comitissæ & Franciscæ Brandonæ Filiam duceret, eoquod post ambas Henrici Regis Filias hanc ipsam Brandonam successio- nis ordo, ac jura proxime tangerent. Verum hæc Comitissæ consilia in irritum cecidere.

Eo tempore in Anglia quidam sæ- viebat morbus vulgo *Anglicus Sudor* di- ctus, cujus tanta erat violentia, ut eo- dem correpti intra viginti quatuor ho- rarum spatium vivis eriperentur, hoc- que anno Anglia quam plurimis, ali- quisque funeribus exhauriretur. Ea- dem hæc contagio Suffolciæ Ducem qui Caroli Brandoni, atque uxoris se- cundis nuptiis isti junctæ Filius erat, ab- sumpserat, & defuncto quidem successit- rat ejus Frater: ast eo etiam biduo post eadem infirmitate extincto, Suffolciæ Ducis titulus gemino hoc fato vacabat. Hæc considerans Warvicensis Comes eundem titulum Dorseto Joannæ Grayæ Patri attribuere, huic vero in Maritum destinare statuit Filium suum, eo fine, ut hoc pacto ad eum Regni diadema de- volveretur, si forte Eduardus, qui ali- unde infirma valetudine utebatur, fa- tis fungeretur.